

אלי דסה, תעלים הזה

שמואל זיסמן:

„אין פסול בחסות של נערות-ליווי!“

החסות שמעניקה חברת נערות-ליווי בשם V-I-P לקבוצת הכדורסל של הפועל-חולון לא מפסיקה לעורר תגובות, ביניהן של קבוצת המעודדות, שכבר הודיעה על מורת-רוחה. שאלתי את עורך-הדין שמואל זיסמן, לשעבר שחקן במכבי תל-אביב, מה דעתו על החסות הלא-מקובלת.

אני מצטער שעובתי את הקבוצה. אלמלא הייתי עובד, אולי היינו יכולים להגיע להסכמה. אבל ברצינות, המיבחן האמיתי הוא, קודם כל, אם זה אסור על-פי החוק, וכל עוד זה לא אסור על-פי החוק — זה מותר. כל מי שמתקוממים נגד העניין עושים זאת בכחינת „איך זה יראה“, לא אם זה מותר או אסור.

אני מניח שגוף דתי, למשל, היה מתנגד. זה תלוי איך אתה תופס את עצמך. אם הפועל-חולון רואה את עצמה כחלק ממיפגת-פועלים, וזה לא מסתדר להם טוב עם הדימוי לפני הבחירות להסתדרות — אז יש להם בעייה.

● אתה לא מוצא בזה טעם-לפגם?

אילו הייתי בעל הקבוצה, אילו זה היה עסק פרטי שלי,

כיון סביר, תעלים הזה

אמיר דוידזון:

„זה עולה הרבה אבל זה כדאי!“

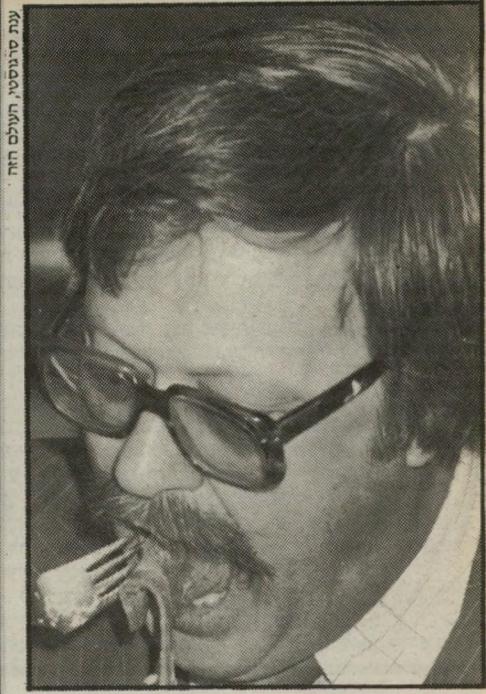
זה עוד לא קרה בארץ. נותנים לנו פרסים יקרי-ערך כדי שנקרא עיתונים. במשך 10 שבועות, החל בשבוע שעבר, תוגרל מכונית בין קוראי „מעריב“. כל שבוע מכונית, ביחד 10 מכוניות. שמעו על זה ב„ידיעות אחרונות“, ופתחו גם הם במיבצע-פרסים.

מניתי למנכ"ל „מעריב“, אמיר דוידזון, ושאלתי אותו מי יזם את הרעיון אצלם.

לעשות את זה כמעריב זה היה רעיון שלי, אבל בחו"ל הדברים האלה נעשו כבר. באיטליה, באוסטריה הגרילו מכר ניות, כנאגליה עושים „בינגו“ לקוראים, אבל זה נראה לי קצת מוגזם.

● למה להיכנס להוצאה כספית בלי-כך גדולה? הרי גם אם אנשים יקנו „מעריב“ במשך תקופת חלוקת-הפרסים, הם, או לפחות חלקם הגדול, יסיקו לקנות את העיתון אחרי תום חלוקת הפרסים.

מה שאנחנו רוצים זה לחשוף לפני כמה שיותר אנשים את

ענת סרגוסטי, תעלים הזה

נפתלי יניב:

„הוא לא חיכה. זה לא הזיז לו!“

משהו מצחיק קרה לשרי-החקלאות, אברהם כץ-עוז, בדרך לטאלין. הוא הוזמן לבירת אסטוניה שב-בריית-המועצות, אך לא קיבל אשרת-כניסה. שאלתי את דובר-המישרד, נפתלי יניב, איך זה קרה, והאם היתה בכלל הזמנה.

שרי-החקלאות הוזמן על-ידי שרי-החקלאות של אסטוניה, ולו נוגד, להשתתף בתערוכת-פרחים בטאלין.

● אז מה בדיוק קרה?

אנחנו יודעים איך זה הולך בארצות הגוש המזרחי? לא הסתמכנו על הזמנה, והשר יצא לביקור בסניפי אונקסקו. ביקור שהיה מתוכנן קודם לכן. ב-15 בספטמבר מתחילה עונת-הייצוא, ומקובל ששרי-החקלאות יברוק איך מתכוננים סניפי אונקסקו והמועצה-לשיווק-פרייהדרר לשנת הייצוא. אמרנו שבהודמנות חגיגות זו, אם יש כבר הזמנה, נפנה שלושה ימים מתוך תוכנית-הביקור, ויטוס לו השר לשם. מכוון שלא הסתייע הרבר בידו, הוא המשיך בדיוק לפי המתוכנן.

● ומה לגבי ההזמנה לטאלין?

כדורסל

יכול להיות שאני, במיסגרת השקפות-העולם שלי, הייתי רואה בזה טעם-לפגם, ולא הייתי עושה את זה. אבל אני נקרא להביע את דעתי על מעשים של אחרים, וכל עוד זה לא מנוגד לחוק, אי-אפשר לשלול את זה על הסף. אפשר רק להתווכח.

● אין חוקים המגבילים חסויות?

לא ידוע לי על חוקים המגבילים חסויות. אני מעדיף שישמרו על חושים עם שחקנים, ושכל מי שמתנגד לרעיון — שיציע אלטרנטיבה, כי מדובר בקבוצה מיקצוענית שצריכה לחיות מהכסף.

● היית מוכן לשחק בקבוצה המקבלת חסות כזאת?

אני חושב שמעמרו של שחקן כיום הוא כזה שהוא אינו יכול להביע את דעתו לגבי הספונסר. יכול להיות שהייתי מרגיש לאיננו לשחק, אבל הייתי משחק. יחד עם זאת אני בהחלט מבין את המעוררות של חולון, שהביעו את מחאתן. זה לא נוגע להן, אבל אפשר להבין אותן.

● אתה רואה בדימוי-אייך מעניקה הפועל חולון חבילות-שי של חברת-החסות שלה?

ברמימוני אני לא רואה כלום. על הדימוי שלי אחראית אשתי.

עיתונות

השינויים שחלו במעריב בשנתיים האחרונות. אנחנו חושבים שחל שיפור עצום בעיתון, ולא מספיק אנשים יודעים על כך. כלומר, אם במשך 10 שבועות אדם יקנה כל יום מעריב, תהיה לו ההודמנות לראות במרעיניו שזה עיתון מצויין, ואנחנו מקווים שהחשיפה הזאת לציבור תשאיר אצלנו קוראים רבים.

● כמה עולה המיבצע הזה?

זה עולה הרבה כסף, אבל פחות מאשר כל דרך אחרת לחשיפה כזאת של העיתון לפני קוראים חדשים.

● כמה?

את זה לא אגיד.

● אבל הנה, רק פתחתם את המיבצע וכבר „ידיעות אחרונות“ עושים גם מיבצע. זה יזיק לכם?

למה שיויק לנו? אצלנו מרוויחים כל שבוע מכונית, ולא חשוב מה יתנו בידעו-אחרונות. מקסימום הקורא יקנה את שני העיתונים, יקרא את שניהם וכמשך השבועות של המיבצע יחליט איזה עיתון נראה לו יותר. אנחנו מאמינים שההשוואה הזאת תהיה לטובתנו, וכינתיים הקהל מרוויח. (דניאלה שמ"י)

ברית-המועצות

הוא בא, היה צריך לקבל ויזה ולא קיבל. הוא לא עשה מאמץ וישב וחיכה לוויזה, אלא המשיך בסיוור. אילו היה מקבל ויזה, היה נוסע לטאלין. לא הסתייע הרבר בידו, הוא המשיך בסיוור הרגיל.

● ומה לגבי שאר המישלחת?

מי שצריך היה להיות איתו כסיוור המשיך איתו, ומי שלא צריך היה להיות איתו חזר לארץ. עד כמה שאני יודע, הפרחים שלנו דווקא הגיעו לטאלין.

● השר לא לקח בחשבון את העובדה שעד היום לא הוזמן אף שר ישראלי אחד באופן רישמי?

זה לא היה חשוב שהוא יקח בחשבון, משום שהוא לא נסע לטאלין, אלא לסיוור בסניפי אונקסקו, ואני שוב אומר, אילו היה מקבל ויזה, היינו מפנים או מבטלים את אחר מיעריי-הסיוור, והשר היה נוסע לטאלין.

● אבל זה עדיין מציג את השר עצמו, או את הממשלה שהוא מייצג, באור לא בלי-כך מבוזבז.

את זה את אומרת. הוא לא חיכה. הוא התחיל והמשיך כסיוור הרגיל שלו. זה לא הזיז לו. (אורית זרובבל)